

OBRZYDZIĆ SIĘ (5) *vb pf*

się (4), się (1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-).

inf obrzydzić się (1). ◇ *fut 3 sg* obrzydzi się (1). ◇ *plusq 3 sg m* był obrzydził się (1). ◇ *part praet act* obrzydziwszy się (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Poczuć odrazę, wstręt* [czym] (3) : *RejPos* 219v; Abowiem nie może być dom żaden thák pięknie fundowany/ álbo vpłtrzony/ áby s czáfem fwym poczýrnieć prochem á páięczyną przypásć nie miał/ á więcby go iuz zárázem rozwálic álbo fie im obrzydzić? *RejZwierc* 172; A do tego Turkom pomogł nijáki [!] Gertuká zdraycá/ [...] ktorego potym Machomet Cefarz miáfto podarku dał fcwiertowác/ obrzydziwłzy lię iego zdrádą. *StryjKron* 617.

2. *W funkcji biernej: stać się wstrętnym* (2) : Mięfo iey [kaczk] rychło obrzydzi fie dla zbytnich wilkołci/ włzakoż tuczy więczey niż kurze. *FalZioł* IV 18a; A gdy obaczył [cesarz Aurelijus] iż fie nań zmowili Rycerze/ vrzázał łobie domowe nołzenie [= *narząd płciowy*]/ dla ktorego fie był bogom y ludzjom obrzydził *BielKron* 151.

Synonimy: 1. *ohydzić się, omierzić się*; 2. *obmierznąć, omierznąć*.

Formacje współrdzenne cf BRZYDZIĆ SIĘ.